Selma și aurora boreală

Bunicul Lennart

Această carte aparține:

_____

Bine ai venit la această carte-exemplu! Este făcută exact cum va fi și cartea ta, din fotografiile și alegerile arătate alături, și îți arată cum poate arăta o poveste de la Saga pentru tine. Răsfoiește, citește și imaginează-ți copilul ca eroul propriei sale povești.

Selma citise despre aurora boreală în aproape fiecare carte pe care o putuse găsi. Într-o carte, panglici verzi dansau pe un cer negru. În alta scria că trebuie să aștepți, să aștepți, să aștepți. Acum stătea pe peron cu cartea ei despre stele în mână, iar trenul de noapte pufăia nori albi lângă ea.

„Și dacă începe să danseze când dormim?” spuse Selma. „Atunci să mă trezești”, spuse fratele ei mai mare, Oliver, trăgând de rucsac. Bunicul Lennart ridică biletele. „Mai întâi găsim compartimentul.” Selma urcă în tren. Încă o seară, se gândi ea. În curând va fi aici.

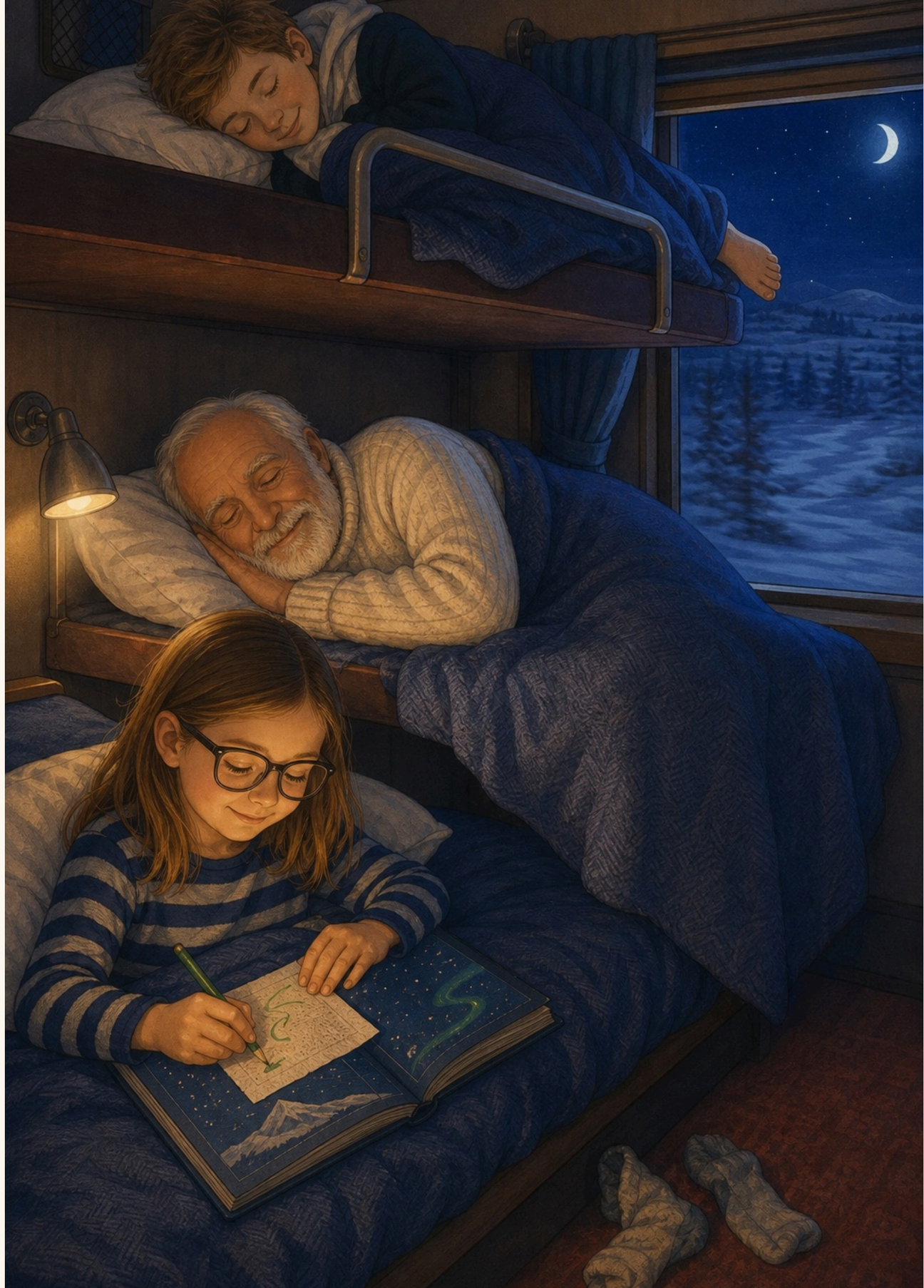
Vagonul-restaurant se legăna ușor în timp ce trenul mergea spre nord. Selma mânca chifteluțe cu merișoare și se uita pe furiș printre perdea și geam. Brazii de afară treceau în zbor ca niște tușe negre de pensulă.

„Vezi vreo stea?” întrebă Oliver, cu un cartof înfipt în furculiță. „Trei”, spuse Selma. „Nu, patru. Și pe cea mică de acolo.” Bunicul Lennart se aplecă înainte. „Cele mici se văd cel mai bine dacă te uiți mult timp.” Selma luă un șervețel și făcu patru puncte cu creionul. Oliver desenă un al cincilea, deși spuse că era doar un punct făcut din greșeală. Trenul mergea mai departe, mai departe, mai departe.

În compartiment, paturile erau așezate ca o mică stivă. Oliver îl luă imediat pe cel de sus. Bunicul îl primi pe cel din mijloc. Selma se strecură în cel de jos și găsi șosetele lui Oliver pe podea, doi cârnați triști care își pierduseră picioarele.

Când lumina de pe tavan se stinse, Selma își aprinse mica lampă de citit. În cartea despre stele era o imagine cu oameni, mititei sub niște fâșii verzi. Selma desenă un cârlig verde lângă punctele de pe șervețel. Șinele spuneau clac-clac, clac-clac sub ea. Încă o seară, se gândi Selma și ținu șervețelul întins pe carte.

Când Selma se trezi, lumea de dincolo de geam era albă. Brazi albi. Dealuri albe. Mormane albe pe acoperișurile gărilor mici. Până și cerul era deschis la culoare ca o foaie goală de hârtie.

„Zăpadă!” spuse Selma, deși nimeni n-ar fi putut să n-o observe. Oliver își lipi nasul de geam. „Cineva a vărsat făină peste toată țara.” Bunicul Lennart se întoarse cu ciocolată caldă în pahare de hârtie. Selma desenă un vârf alb pe șervețel, lângă puncte și cârligul verde. Printre copaci alunecă o tăbliță. În curând aveau să coboare.

Satul stătea liniștit între brazi înzăpeziți și coaste line de munte. Când veni seara, Selma își puse căciula, mănușile și geaca groasă. Oliver ieși și el, deși spuse că mai ales voia să-și încerce bocancii. Bunicul luă lanterna frontală, dar o lăsă stinsă.

Se uitară în sus. Nori cenușii acopereau totul, de la fumul coșurilor până la creasta muntelui. Nu se zărea nicio stea. „Primul obstacol”, spuse Selma și scrise NORI pe șervețel. Oliver își trase fularul peste nas. „Obstacolul ăsta cuprinde tot cerul.” Încă o seară, se gândi Selma. Mâine poate norii se vor fi dat la o parte.

În seara următoare, norii erau mai subțiri. Selma văzu un punct pal sus de tot, poate o stea, poate o mică spărtură. Dar luminile satului străluceau pe drum, în ferestre și pe pârtia de schi. Deasupra acoperișurilor, cerul era brun-cenușiu.

„Al doilea obstacol”, spuse Selma. „Luminile.” Pe șervețel, NORI primi compania lui LUMINI. Punctele, cârligul verde și vârful alb se înghesuiau acum pe aceeași bucățică de hârtie. Oliver privi afară și clătină din cap. „N-o să se întâmple niciodată.” Bunicul Lennart desfăcu o hartă a muntelui. Selma văzu curbele rotunde de nivel. Încă o seară, se gândi ea.

În a treia seară, Selma împachetă câte ceva pentru orice s-ar fi putut întâmpla. Cartea despre stele. Șervețelul. Un fular de rezervă. O tabletă de ciocolată. Mănuși care chiar erau ale ei, nu ale lui Oliver. Bunicul umplu termosul, iar Oliver trebui să-l care. „Umeri mai mari”, spuse el și își umflă pieptul atât de mult, încât aproape își scăpă căciula.

Afară, în fața ușii, norii stăteau jos deasupra satului, ca o pătură care alunecase din cer. Selma puse harta peste lucrurile ei. Atunci cartea, fularul și șervețelul alunecară pe podea. Tableta de ciocolată se strecură sub bancă. „Al treilea obstacol”, spuse Oliver. Selma stătea în mijlocul dezordinii. Acum trebuia să privească mai bine.

Selma își adună lucrurile și netezi șervețelul pe podea. Mai întâi punctele. Apoi cârligul verde. Vârful alb. NORI. LUMINI. Totul era acolo. Deschise cartea despre stele la imaginea cu oameni departe de luminile orașului.

La margine era un munte mic deasupra cetății. Selma puse degetul pe vârful alb, apoi pe harta bunicului. „Dacă urcăm acolo”, spuse ea, „luminile rămân dedesubt. Și norii la fel, dacă stau jos.” Bunicul Lennart citi harta o vreme. „Vreme liniștită și potecă marcată. Se poate.” Oliver întinse ciocolata. „Eu car termosul.” Încă o seară, se gândi Selma. Seara asta.

În ultima seară, zăpada scârțâia sub trei perechi de bocanci. Selma mergea prima pe poteca marcată și număra crucile roșii de pe stâlpi. Una, două, trei. În spatele ei, lanterna frontală a bunicului lumina un cerc cald pe zăpadă. Oliver ducea termosul atât de atent, încât mergea ca și cum ar fi fost făcut din sticlă.

„Mai ajungem curând?” întrebă el după cinci cruci. „Nu încă”, spuse Selma. „Dar uite. Luminile sunt mai mici.” Satul sclipea departe, jos de tot, iar norii se târau de-a lungul pantei. Selma își trase fermoarul până sub bărbie. Încă o seară, se gândi ea, deși acum asta însemna doar încă niște pași.

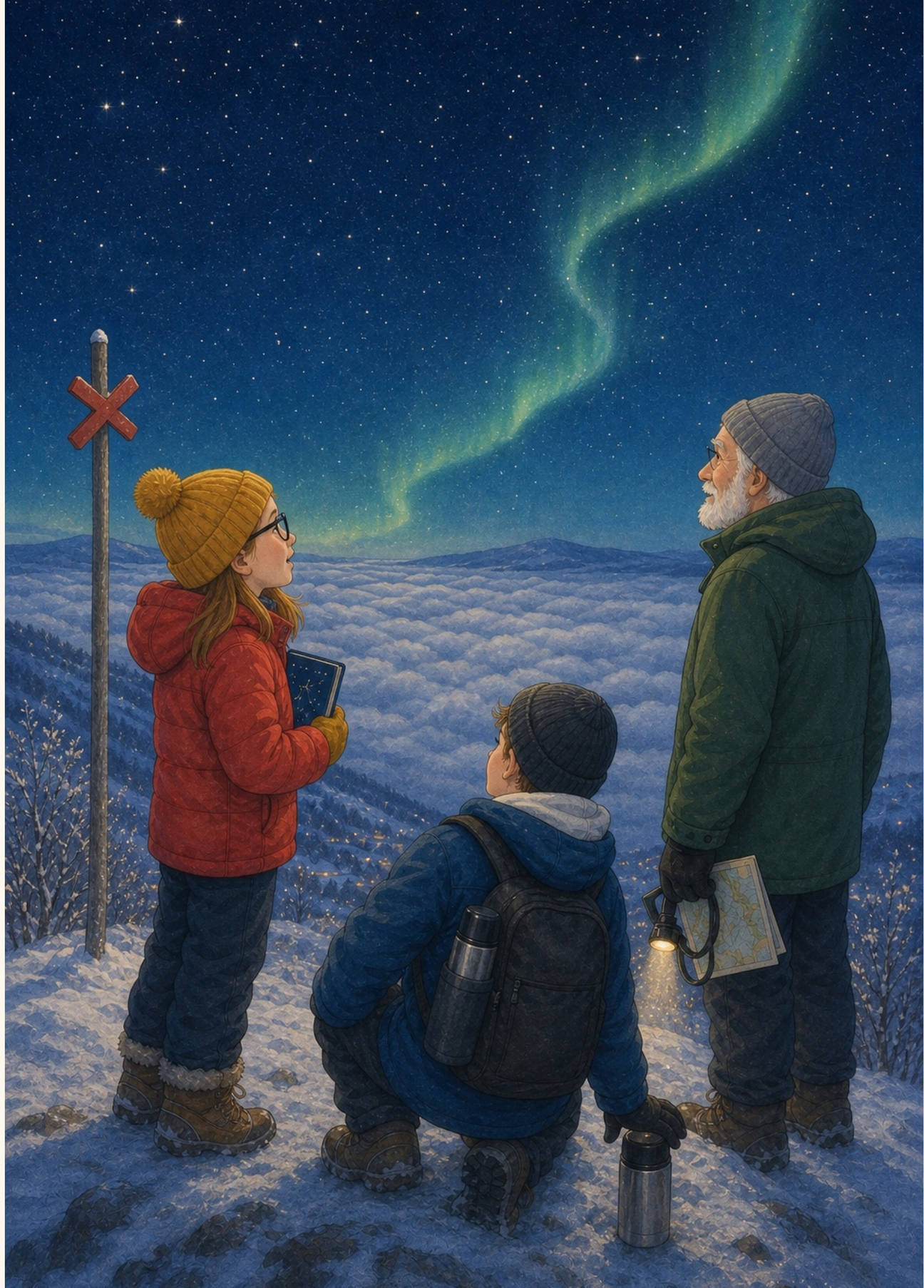

Copacii deveneau mai scunzi, mai răzleți, iar apoi se terminară. În fața lor se întindea muntele golaș, deschis în lumina lanternei frontale. Vântul trăgea de gluga Selmei și încerca să-i miroasă urechile. Ea făcu trei pași, apoi încă trei.

Oliver se opri lângă o piatră care ieșea din zăpadă. „V-am spus eu că n-o să se întâmple nimic.” Dar nu lăsă termosul jos. Bunicul arătă spre următoarea coamă lină a muntelui. „De acolo vedem peste pătura de nori.” Selma nu se uită înapoi la drumul lung. Arătă spre următoarea cruce roșie. „Mai întâi acolo”, spuse ea. „Apoi la următoarea.”

La ultimul stâlp, dintr-odată se făcu mai liniște. Norii rămăseseră jos, moi și groși deasupra satului. Deasupra Selmei erau stele, mai multe decât punctele de pe șervețelul ei și mult mai strălucitoare.

Bunicul stinse lanterna frontală. Oliver puse jos termosul fără niciun zdrăngănit. „Aha”, șopti el. Selma își ținu răsuflarea. La început văzu doar stelele. Apoi apăru o dungă verde-pal în spatele crestei muntelui, subțire ca o linie trasată de creionul ei. Se curbă. Crescu. „Oliver”, spuse Selma. „Uită-te acum.”

Linia verde deveni o panglică. Panglica se îndoi și flutură, de parcă cerul ar fi scuturat un fular lung de mătase. Se aprinse încă o panglică. Apoi verdele dansă pe tot cerul, sus deasupra norilor și a luminilor.

La început nu spuse nimeni nimic. Oliver își scoase o mănușă și o puse imediat la loc. „E pe bune”, șopti el. Bunicul turnă ciocolată caldă în trei căni mici. Selma stătea între ei și urmărea arcurile verzi până când o obosi gâtul. Deasupra lor, aurora boreală se îndoi încă o dată, și mai departe peste stele.

Tableta de ciocolată devenea tot mai mică. Mai întâi dispărură colțurile, apoi ultimele pătrățele. Oliver găsi o firimitură în mănușă și o mâncă și pe aceea. Termosul devenea mai ușor, în timp ce lumina verde continua să se unduiască pe cerul întunecat.

Selma scoase șervețelul. Pe el erau punctele, cârligul, vârful alb, NORI și LUMINI. Ea desenă trei figurine mici pe un munte și o panglică verde mare deasupra lor. „Pot să mai desenez o stea?" întrebă Oliver. Selma îi întinse creionul.

Selma și aurora boreală

Selma, fratele ei mai mare Oliver și bunicul Lennart iau trenul de noapte spre munți ca să vadă aurora boreală. Norii, luminile și o dezordine tot mai mare le stau în cale, până când Selma își citește micile indicii într-un mod nou.

ro-ro.sagatilldig.se